

عنوان مقاله:

صلاحیت بالینی روانپرستار: تحلیل مفهوم به روش تکاملی راجرز

محل انتشار:

نشریه روان پرستاری، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عفت شیخ بهاء الدین زاده - دانشجوی دکتری پرستاری، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

طاهره اشک تراب - استاد گروه مدیریت پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

اکرم السادات سادات حسینی - دانشیار گروه کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: "صلاحیت بالینی" مفهوم پیچیده ای است که جهت ارائه مراقبت ایمن برای حرفه پرستاری ضروری می باشد. اما با توجه به اینکه نوع خدمات روان پرستاری با بافت و بستر مراقبت تغییر می کند، در مورد تعریف صلاحیت بالینی قطعیت وجود ندارد. ارائه تعریف واضح از صلاحیت بالینی موجب شناسایی اجزای ضروری و موارد کاربرد آن در پژوهش یا بالین شده و امکان ارائه بهترین استانداردهای مراقبتی را فراهم می نماید. هدف مطالعه حاضر، تبیین مفهوم صلاحیت بالینی روان پرستار و شناسایی ویژگیها، پیشایندها و پیامدهای آن می باشد. روش کار: در مطالعه حاضر از روش تحلیل مفهوم بارویکرد تکاملی ۶ مرحله‌ای "راجرز استفاده گردید. پس از مرور اجمالی متون، کلیدواژه ها انتخاب و واژه های فارسی و انگلیسی روان پرستاری، صلاحیت بالینی، صلاحیت، دانشجوی، پرستاری بصورت مجزا یا ترکیبی در پایگاه های اطلاعاتی Archives of psychiatric nursing و IJPN جستجو شدند. سپس، با توجه به شواهد، دوره زمانی بین سالهای ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۸ و بستر حرفه ای روانپرستاری برای جمع‌آوری داده ها انتخاب شد، از ۳۰۰ مقاله اصیل، و ۲ کتاب اولیه با در نظر گرفتن معیارهای ورود، ۱۹۵ مقاله حذف و ۱۰۵ مقاله باقی ماند. طبق رویکرد راجرز ۲۰٪ از منابع، در پژوهش لحاظ گردید. لغات جایگزین، ویژگی، پیشایندها، پیامد تعیین و مفهوم سازی انجام شد. یافته ها: واژه های توانایی (۸۵/۴۲٪)، کفایت (۷۶/۴٪)، آمادگی (۲۸/۱۴٪)، مهارت (۹۰/۶۱٪)، شایستگی (۷۶/۴٪)، بعنوان جایگزین صلاحیت بکار رفته اند. دو دسته ویژگی عمومی و اختصاصی شناسایی شدند. پیشایندها عبارتند از: عوامل فردی، و محیطی و سازمانی. پیامد صلاحیت بالینی ارتقای کیفیت خدمات بهداشتی، کاهش هزینه اقتصادی، و توسعه حرفه-پرستاری است. نتیجه گیری: صلاحیت بالینی روان پرستار مشتمل بر دو نوع عمومی و تخصصی، عبارتست از تلفیق مدبرانه و مستمر ارتباط درمانبخش با مهارت تکنیکی، دانش و استدلال بالینی، عواطف و ارزشها متناسب با زمینه انجام مداخلات روانپرستاری است که عوامل فردی، محیطی و سازمانی بر آن اثر گذارند. تبیین صلاحیت بالینی منجر به تعیین معیارهای عملکردی جهت ارزیابی عینی تر، تشکیل چارچوبی برای آموزش مبتنی بر شاخص و مبنای ارائه گواهی صلاحیت می شود. تحلیل مجدد مفهوم به روش هیبرید مورد نیاز است.

کلمات کلیدی:

Psychiatric nurse, Clinical competence, Nursing, Concept analysis, روانپرستاری, صلاحیت بالینی, پرستاری. تحلیل مفهوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1356453>

